

Capella de Santa Justa i Santa Rufina

Lliçà d'Amunt

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Prop de Ca l'Amell Gros, a 100 metres de la C-1415, Km. 8.

Coordenades:

Latitud: 41.62554
Longitud: 2.2483
UTM Est (X): 437382
UTM Nord (Y): 4608475

Classificació

Número de fitxa 08107 - 5
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern
Segle XII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: BCIL 11952-I (Aprovació definitiva comissió urbanisme: 18/12/2014 i publicació al DOGC: 7/5/2018).
Pla d'Ordenació Urbanística de Lliçà d'Amunt. 2014. Fitxa A-5.
Data aprovació: dj., 18/12/2014 - 12:00
Número inventari IPA 29048
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Terrassa
Fitxes associades:

Descripció

L'església de les santes Justa i Rufina és d'estil romànic, d'una sola nau, de planta rectangular i absis semicircular, amb volta de maó rebaixada, amb dos arcs de mig punt. Posteriorment, es va afegir una capella lateral.

La façana principal està situada en el mur oest. Conté una portalada d'entrada, d'estil romànic, amb arc de mig punt dovellat. En el mateix eix vertical hi ha una finestra de mig punt que dona llum a l'interior del temple. Al damunt hi ha un campanar d'espadanya, fet de pedra i maó, de dos pisos. El primer pis amb dues obertures d'arc rebaixat i el segon, amb tres obertures d'arc de mig punt. Per donar suport al campanar es va construir un mur en angle de noranta graus amb una obertura al nivell del segon pis.

En el mur nord existeix una capella, de planta rectangular, amb volta d'aresta, construïda segurament al segle XVIII. Estava dedicada a la Mare de Déu del Roser. Actualment, hi ha una reproducció del retaule de les santes Justa i Rufina, l'original del qual està dipositat al Museu Diocesà de Barcelona. A la dreta d'aquesta capella hi havia una sagristia, que no va ser refeta amb les obres de reconstrucció de l'any 1982. En el mur hi ha un contrafort a tocar a la façana principal.

En el mur del sud, hi ha una portalada d'entrada, amb llinda recta i brancals de pedra, datada del segle XVI. Unes pilastres adossades suporten l'arquitrav i, al seu damunt, hi ha un frontó decorat amb forma de petxina. En aquest mur hi ha un òcul i una finestra emmarcada en pedra. Aquest mur i la portalada estan situats dins d'un clos o barri on se situava l'antic cementiri parroquial.

L'absis, orientat a l'est, presenta arcuacions llombardes i una finestra amb forma d'espitllera al centre.

A l'interior, el sostre és de volta de canó, dividit amb diversos arcs torals, i a l'absis és de volta de quart d'esfera. Durant les obres de restauració, es va rebaixar el paviment fins a arribar al nivell original. D'aquesta manera, va sortir en el subsol un mur transversal a la nau. L'enllaç entre la nau i la capella lateral es realitza mitjançant un arc de mig punt fet de maó.

Observacions:

Agraïm a Mn. Aarón de Larrazábal Buenache, rector de la parròquia de Sant Julià de Llicà d'Amunt, les facilitats donades per a la realització d'aquesta fitxa.

Història

La primera referència més antiga de la capella és de l'any 1101, al segle XII, quan s'esmenta en una afrontació de terres del monestir de Sant Benet de Bages. Segons el registre de Comuns de l'any 1328, del bisbat de Barcelona, es diu que estava unida a l'església parroquial de Santa Eulàlia de Ronçana. En aquells temps se sap que el rector era designat per l'ardiaca major de Barcelona. L'any 1432, el bisbe de Barcelona Andreu Bertran, va decretar que estaria unida a l'església parroquial de Sant Julià, de Llicà d'Amunt.

En els anys 1508 i 1756 la teulada va ser reparada.

En el segle XVI es va reformar la portalada i el campanar. En aquest segle també es va construir el cor. L'any 1626 es van fer reparacions.

L'any 1600, el bisbe de Barcelona va concedir una autorització per construir una capella lateral, situada al mur sud, dedicada a sant Joan Baptista. L'any 1607 encara estava pendent de bastir-se.

Posteriorment, es va construir una capella al mur nord, l'any 1727, que es va dedicar a la Mare de Déu del Roser.

El 1936, durant la Guerra Civil Espanyola, l'església va ser incendiada i quedà en desús. A partir de 1975, el rector de la parròquia de Sant Julià, Mn. Pere Farriol Vinyes, va realitzar una campanya de restauració, donant-li l'aspecte actual. Les obres van ser inaugurades el 14 de novembre de 1982 pel cardenal arquebisbe de Barcelona, monsenyor Narcís Jubany Arnau. El 12 de novembre de 2022, es va realitzar un acte commemoratiu del quarantè aniversari de la restauració, presidit per monsenyor Salvador Cristau Coll.

Bibliografia

Ajuntament de Lliçà d'Amunt. Pla d'Ordenació Urbanística de Lliçà d'Amunt. 2014.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

AADD (1991). *Catalunya romànica. Volum XVIII. El Vallès Occidental, El Vallès Oriental*. Fundació Enciclopèdia Catalana.

CANTARELL AIXENDRI, Cinta; CIURANS VINYETA, Xavier (2008). "Can Pujal, Can Feu, Ca l'Amell Gros, Ermita de Santa Justa i Santa Rufina" a DANTÍ, Jaume. *Les arrels dels nostre poble. Itineraris pel patrimoni de Lliçà d'Amunt*. Ajuntament de Lliçà d'Amunt.

GISPERT, Ton; GRUP L'ABANS (2022). "Crònica d'una visita guiada a l'església de Santa Justa" a GRUP L'ABANS. *Retalls. Pinzellades de Lliçà d'Amunt. Volum III, any 2022*. Grup L'Abans i Ajuntament de Lliçà d'Amunt, p.99-116.

GRUP L'ABANS (2014). *Descobrim Lliçà d'Amunt. Espais naturals, espais urbans i patrimoni religiós*. Ajuntament de Lliçà d'Amunt, p.189-192.

MARTÍ BONET, Josep Maria (1981). *Catàleg monumental de l'Arquebisbat de Barcelona. Vallès Oriental vol. 1/2*. Arxiu Diocesà de Barcelona, p.437-439.

PLADEVAL FONT, Antoni (1991). *Catalunya romànica. Vallès Occidental, Vallès Oriental*. Enciclopèdia Catalana, p. 460.

